معصومه څېره

دشهید روحاني لنډ ژوند لیك

دزېږېدونېټه : ۱۹۸۳ **عیسوي کال**

دمړک نېټه: ۲۰۰۸ **عیسوي کال**

Download from:aghalibrary.cm

د اروابنساد روحاني ژوندليك

ليكنه: داطلاعاتواوكلتورپخوانی رئيس جانګل خان اواحمدنويدنظري

عبدالصمدروحاني د هلمند دګرمسيرولسوالۍ په لکړۍ سيمه کي زيږېدلی و خواصلي دنوزاد دشاه پشتې دسيمي دلنګرکاريزاوسيدونکۍ اوپه قوم نورزئ وو او له څو کلونو راپدېخوا يې د لښکرګاه په ښار کې ژوند کاوۀ.

دپنځه ويشت کلن عبدالصمدروحاني پنځه وړونه څلورخوندي پاتي دي.

له اروابنساد روحاني څخه يوه لورکۍ ،دوه زامن او دوې مېرمني پاتې دي او سپين ږيری پلار او بوډۍ مور يې لا هم ژوندی دي.

شهيدروحاني د ۲۰۰۸ عيسوي کال دجون دمياشتي په اومه نېټه ماسپښين دلښکرګاه ښارڅخه دخپل موټرسره يوځای لادرکه سو اوسباته يي چې دجون اتمه نېټه وه مړی دبولان په لويه هديره کي پداسي حال کي ومونډل سوچې په ګولیوويشتل سوی وو.

عبدالصمد روحاني له تېرو درېيو کلونو راهيسې د بي بي سي له پښتو، فارسي او انګريزي څانګو سره کار کاوه.

روحاني دخبريالۍ ترڅنګ ښه ليکوال اوشاعر هم وو اودشعرونمونې يي وجود لري.

اوابنساد عبدالصمد روحاني په دغه موده کې د بي بي سي لپاره په روانو امنيتي، سيا سي او ټولنيزو برخو کې له هلمند نه خبرونه او رپوټونه برابرول.

ده په تېرو څو کلونو کې د هلمند بېلابېلو جګړه ځپلو سيمو ته په هر ډول حالاتو کې سفرونه کړي او د سيمې د حالاتوپه اړه يې خبرونه ورکړي.

اروابنساد روحاني په هلمند کې د لومړي افغان خبريال په توګه له پژواک خبري اژانس سره څو کاله وړاندې کار پيل کړ.

دوطن اوخلکوپه زړه کي خوږ ژبي ځوان بااستعداده ژورنالیست عبدالصمدروحاني چي ترډیره حده یي دیني زده کړي ترسره کړې اودعصري علوموپه برخه کي یي دومره خصوصي زده کړه درلوده چي داوسنۍ پرمختللي نړۍ دلېسانس تردرجي یي زیات مهارت په لیکلو ،ویلواوکمپیوټري سیستم کي درلود.

دځلانده ستوري په څېړیوځل پداسي حال کي راپیداسوچي دخپل ښواخلاقو ،لیافت،مهارت اوحوصلې رنایي پرټول ولایت وغوړول.

زه هغه وخت په ولایت کي داداري مجلس آمروم،فکروکړئ دیو ولایت ټولي کمپیوټري چاري ده یوازي په یوه کمپیوټرپه ډیرزغم اوحوصلې سره داسي مخته وړي چي اوس هغه چاري ترلسوزیاتوکسانواوکمپیوټرانولخوامخته وړل کیږي،ددي ترڅنګ شهیدروحاني دپژواک خبري آژانس اوپه هلمندکي دیوخپلواکه رآډیوسباوون سره دخبریال دنده ترسره کوله ،چي دډیرو نژدي اړیکواوخبرنګاري سره دمیني اوعلاقي له مخي یي زه په هلمندکي داطلاعات اوکلتورریاست دکارونوسمون ته وهڅولم چي بیادهغې اداري رئیس سوم.

خوچي زه به کله دده دفترته دکارلپاره راتلم دده دکمپیوټرپرصفحه به دډیروکارونوترڅنګ یوخبرپروت وو ،مابه ورته وویل چي هله ګرانه روحاني دعاجل کاردی ده به په خپل خوږو حرکاتوراته وویل چي هله ته راسه داخبر وګوره رښتیاخبره داچي زه خوخبرنګارنه بلکه دلیک لوست نظم مي انشاالله یوڅه دی،مابه دی ډیرتشویقاوه خوبالاخره دخپل خدای(ج) ورکړي بې ساري استعدادله مخي دنړیوالي رسنۍ بي بي سي راډیوخبریال سو.

په خپل ډیرساده،لنډ ،دمحتوي نه ډک،باکیفیته خبروړاندي کولویي دخلکوپه زړونوکي داسي ځای ونیوه چي ګواکي دهرافغان دزړه اوغوښتني خبربه یي خپراوه.

دخلکودزړه ژورنالیست روحاني داسي شهرت پیداکړ چي دخلک یي لیدوپه تمه وه ،په ولازه قسم یادوم په یومجلس کي به دی ماخلکوته معرفي کړ چي داروحاني دی هغه به یي په خواږه مجلس نه مړېدل او دده څخه به یي دخوږوخبرودجوړولواومعلوماتونودراټولوپوښتني کولې چي ته داخبرڅنګه جوړوي اوخنګه یي وائې؟

بااستعداده روحاني دخپل شهرت په موندلوڅه موده دهيواد دجنوب لويديځي حوزې په کچه دبي بي سي راډيوخبريال وو.

په هلمندکي داسي فرهنګي فعاليت نه وو چي روحاني صاحب به پکښې نه وو ،روحاني صاحب په هلمندکي دبُست فرهنګي ټولني اوژرونالیستانودټولني دبنسټ اېښودونکوله فعاله غړوڅخه و چي دده په موجوديت کي دآټولنه اواتحاديه ځلانده وه که نه په نه موجوديت يي پرتاثيرهرافغان ښه قضاوت کولای سي.

شهيدروحاني دخلکواووطن ريښتنې خدمتګار،صادق اووفادارافغان وو ،تل يي دظلم ،بې عدالتيواوبې قانونيوپروړاندي مبارزه کول اوخپل خوږ ژوند يي دناخوالوپه وړاندي خواړه.

که واقعيت ته غاړه کښږدولکه چي وايي که چايوحرف چاته وښود ،هغه دهغه چالارښود يااستاد ګڼل کيږي که څه هم دليک لوست په نظم کي ګران روحاني له څخه ډيري مشورې غوښتې خودخبرجوړولواوخبرنګارې په برخه کي زمااستاد دی.

زه دخبرجوړولواو ويلوته ده تشويق کړم چي آن تريونيم کال پوري دملي راډيوټلويزيون ته دهلمندخبريال پاته سوم،چي ددي خبري تصديق کونکي دهلمندټول خبرنګاران دي چي په ميډيا سنټريامطبوعاتي مرکزکي به مي دده ترکنترول وروسته دآزادی دراډيوپه خبرنګارګران محمدالياس داعي اويادشمشادتلويزيون په خبريال ګران احمدنويدنظري مي خبرثبت اوملي ټلويزيون ته انتقالاوه.

صمدروحاني باابتګاره دښه استعدادخاوندوو ،شعراوشاعري سره يي ښه علاقه درلوده،په هلمندکي يي د(۱۳۸۷) کال دثوریاغوايي دشپږويشتمي نېټې دهلمندځپاندسيندمشاعرې په جوړولواومخته ببولوکي سترروول ترسره کړ اونوروکوچنيومشاعرواوناستوکي فعاله برخه لرله.

عبدالصمدروحاني زمادير نژدې ملګرې وو ،تل به هرمازديګرزماکورته راتلې اپه ډيره مينه به يي څه خوراکي توکي راسره خوړل اوکله کله به يي دباندارلپاره په مېلې په توګه ټول ژورنالیستان دميلمستيالپاره زماکورته راويستل ،دټولوژورنالیساتودمجلس څراغ ؤ،کله چي دې تللې بيامي د ژورنالیستانو مېلې، مجلس او باندارد مېلې په شکل ندې ليدلې.

هوکې دوی خواشیني دي باندې ارته یې زړه نه کیږي.

صمدروحاني دهغه مفکورې له مخې چې زړه کړه دزانګوځخه ترګوره پوره لازمه ده دانګرېزی ژبې په زده کړه بوخت وو.

ماده ته دژورنالیستانودسردارلقب ورکړی وو،له بده چې شپې ناوخته احمدشاه پاځون دخبرنګارانوددفترمشرصمدروحاني دورکېدوخبرراکړ چې سمدستي مي دولایت مقام ،امنیه قوماندانی،ملي امنیت ریاست اونورو اړوندو ارګانونواودروحاني دوستانواوملګروته خبرورکړ،په خواشینۍ دراتلونکي ورځې ماسپښین مي خبرترلاسه کړ چې دصمدروحاني مبارک جسددبولان په هدیره کي پروت دی.

سمدستي مي امبولانس ته خبرورکړاودهدیرې په لوري مي حرکت وکړچې دانسان اوانسانیت دښمنانودګران روحاني لاسونه ترشاترلي اوغاړه یې په چاړه پرې کړې اوپرسریې په ګولیوویشتلی وو،اوجسدیې په یوه چهاردیوالي کي ایښی وو.

دروحاني مبارک جسدموبُست روغتون ته راوړ اوپه سبایي کورنۍ دشهیدروحاني مړی پخپل پلرني هدیره کي دښخولولپاره مارجې سیمي ته یووړ.

راځودې ته چې دروحاني خوږ ژوندچا واخیست؟ دې سوال ته په لومړي سرکي ددولت ټولولوړپوړوچارواکوپه ډیري ګرمۍ ځواب ووایه چې موږبه دروحاني قاتلین کشفوو،دروحاني خوږه کورنۍ اودوستان یي دفراق په لمبوکي سوځیږي.

دروحاني تشه به بیاپه هلمندکي څوک ډګه نه کړي که څه هم په ملي سْطحه خبرنګارانودروحاني پرروان او کړونو اووژني ډیري غوندې اوهلي ځلي وکړې خوچاځواب ورنه کړ.

دشهیدروحاني څخه دوې مېرمني ،دوې لونې اویوځوی پاته سوه،چې ترمرګ شپږمیاشتي وروسته یي بل ځوی پیداسو،دلوی خدای(ج) څخه غواړوچي دروحاني په څېرددي وطن ځلانده ستوري سي.

غوښتنه مي داده چي ژورنالیزم دمکتب پلویان دي دګران روحاني یاددځان سره ساتي اودتلین کلیزه دي لمانځي.

سریزه

داسي ببغمي دي خدای پیدانکړي په هیڅ کورکي

یوکورکي چي ویروي اوبل خاندي دلیلاسره

(مرحوم استادګل پاچاالفت)

رشتیاهم ویرهغه توره او وېره ونکي بلاده چي دژوندپه اکثره برخه کي وانسان ته خپل ځان پخپله ناوړه اوبدرنګه څېره کښې ورښکاره کوي اودنا اُمېدۍ وډګرته یي راباسي.

کله ناکله خوبیاسړئ پداسي درنه څېړه ووهي چي آن دځکندن تروروستۍ لحظې پوري دغه ګذار دچانه هیریږي.

په نړۍ کي به ډیر په ټیټه کچه داسي خلک وي چي پروجود یي دویر زلزله نه وي راغلې،البته داسي کسان بیادانساني کرامت په ارزښتونواوقدرباندي هم نه پوهیږي اونه باندي خبروي.

موږدګران هیواد افغانستان څه باندي دیرش کلن ویر اوماتم داسي سخت ځپلي اوځورولي یو چي تعبیریي هم نه سوکولای.

هره لحظه غم دی هرساعت پرېشاني ده اوهره ورځ نوي نوي عذابونه دي چي یوکډه وکړي بل راته راسي خاوره مودپردیوپه لمسون استعمالیږي.

مخور اوملي شخصیتونه مو راوژني عالمان اومنورین موپه یوه اوبل نامه بدنام سول.

دځوانانودسرلوشروع دی،دماشومانوغوښي مودبمباری اومینونوخوراک سوې،میندي اوپلرونه دویرساندي وهي ورښدارګاني موکونډي سوې یو ورور دبل ورور دویني تږۍ دی یوپربل دکفراو تروریست ټاپې لګول کیږي.

اولس دفاتحي پرتغرناست دی ،اتفاق اویووالي کړه وکړه دحقیقت سترګي ړندې سوې،دهشت او وحشت پرمستۍ راغلی دی ،خوشالي اوخندا په ژړا ګانوبدله سول.

صله رحمي خوببخي د اووکوتودننه دنفرت ترشال لاندي خوبونه کوي.

رشتیاویل خوځوک له ډاره څخه ویلای نسي بیایي سرغوځیږي.

دلته په افغانستان کي دچاخبره په ناکرارستان ولایت کښې دشاعر،لیکوال اوخبري رسنۍ معرا یاسپیني خبري دسرپه زیان اودمرګ په زېري تمامیږي چي نبه ببلګه یي دعبدالصمد روحاني وژنه ده .

هوداد هغه ځواني مرګ شهید یادونه کوم چي په ۱۳۸۷المریزکال کي ئي دجوزا پر ۱۹ نېټه دتل لپاره زموږ سره مخه نبه وکړه اود ابد لپاره یي ددي نابودي نړۍ څخه سترګي پټي کړې

(اناللهوانااليه راجعون)

فکرکوم چي تاسوبه اکثره د روحاني شهید دخبرې اونامه سره آشنایاست اوډیروخلکوبه زماپه آندله نژدې څخه پېژانده،هغه ډیرزړه سواندبشردوست اومینه ناک انسان وو.

ترکومه ځایه چي موږ خبریو روحاني له چاسره ذاتي اوشخصي دښمني نه لرله نه یي دچاپرحیااوناموس تیرۍ کړی وو ،نه یي دچاکوراوپټۍ په زوره غصب کړی وو ،یوازي دایي لویه ګناه وه چي خداي بخښلي روحاني ددي بدبخته اوکړېدلي ولس دپرهارونواوساندو اوآن دنړیوالوترغوړو پوري ورساوه خوبدبختانه داسلام او وطن دښمنانوزموږ له سره څخه داسیورۍ واخیست اودخپل ځان په وینویي سور اولژندکړ.

موږ دانه سوویلای چي دچالخوابه په شهادت رسېدلۍ وي خودومره ویلای سوچي څومره ډالربه یي دروحاني شهید پرشهادت اخیستي وي،افسوس دي وي دداسي کسانوپر حال چي یومعصوم اوبې ګناه انسان په قتل رسوي اوبیاهم دانسانیت لافي اوشافي وهي.

خدای بخښلۍ روحاني دخبریالۍ ترڅنګ دپښتوژبې نازک خیاله اوفطري شاعروو ،موږترخپل توان اوطاقت پوري زیات کوښښ وکړ څودروحاني منظوم کلام راغونډکړ،یوه ټولګه ورځني چاپ کړو په خواشینۍ سره باید ووایو پدي کارکښې موږ ونه توانیدوچي دنومورې اثار به دچاپلاس کښې وي خوشبختانه هغه دوستانوچي دهیواده بهراودننه کښې دروحاني شهید مرثیې لیکلي وې هلمندکلتوري ادبي ټولني دا ویاړ په برخه کړ چي دامرثیوته دکتاب شکل ورکړي چي دشهیدروحاني نوم دتل لپاره ژوندۍ اوخوندي پاتي سي.

داکاربایددده لومړي تلین ته سوی وای ،البته د ډیرملګرو شعرونه زمونږ ترلاسه په ځنډ راورسیدل ،دځه ناځه اقتصادي اوتخنیکي ستونزوسره مخامخ وو ،هیله ده چي عذر موومنئ.

هلمندکلتوري ادبي ټولنه تل دخپل ملي اتلانوقدر اودرناوی کوي،اوزیارباسي ترڅوددوی نومونه دتاریخ په زرینوپانوکي ثبت اوولیکل سي.

دیاده دي نه ووئي چي یوشمیر دفرهنګ مینه والودهمدې کتاب په چاپولوکي زمونږ سره نقدي مرسته کړې ده چي هلمندکلتوري ادبي ټولنه ورته دزړه له کومي کورودانی وایي اوددوی دلازیاتوبریالیتوبونوهیله لري.

دلته مونږهڅه کړې اودارواښادعبدالصمدروحاني یوڅوشعرونه په لاس راوړي اوغواړوچي درته وړاندي یي کړو.

په درناوي

هلمندکلتوري ادبي ټولنه_لښکرګاه

د رنا څرک

شاعر: شهید عبدالصمد روحاني

داتورې شپـــې دي رڼوو يي په سبا پسي ځو
هلته يو څوک دی يو څه وينو بس پدا پسي ځو

لاره تياره ده هيڅ ډېوه په لاس کي نه لرو مورږ
مورږليوني خـــــولو يه خدايه په رنا پسي ځو

مينـــــــــه لرو مينه پالو د ميني قدر کوو
صحراته وځو د مجنون غوندي ليلا پسي ځو

قاره خدايه ! مورږته دومره بيايي نصيب کړه
چـــــــي لاره وينوا وتول وايو آشنا پسي ځو

(روحاني) هله به مورږ خپل ننګ او نښان وګټو
چي دنيـــــــکه توره راواخلو په بابا پسي ځو.

۴_۱_۱۳۸۴

کابل

غزل

شهید عبدالصمد روحاني

راځه ولاړسو و مسجد ته قرآن به سره ښکـــل کړو

غږږبه سره ورکړو خپل مخان به سره ښـــکل کړو

زه به خاندم ته هم خانده سره ځوبـــــه لاس ترغاړه

پرسربه سره ښکل کړو او چشمان به سره ښکل کړو

ته زماپه قول وکړه زه بـــــــــه ستاامرمنمه

غمازبه کړو سرکوبه خپل امان به سره ښکل کړو

رقیب به کړېدلی شـــــــــرمېدلی راته ګوري

پروبه کړو وارونـــــه خنجران به سره ښکل کړو

دتوروشپـــــــــو کارونه تل ترتله وي نیمګړي

په سپینه ورځ راووځه پرمیدان به سره ښکل کړو

رښتیاچي (روحاني) په مینه هرڅوک خپلوای سو

راځـــــــه په مینه مینه دجهان به سره ښکل کړو.

غزل

عبدالصمد روحاني

يو عجيـــــــــــبه زمانه وه چې خوب نه وو خوبان نه وو
نابـــــــلـــــده غوندې ښارووچې زړه نه وو ارمان نه وو

کيږدی نه وې، دښتې نه وې، پېغلې نه وې، ګودرونه نه وو
شپونکی نه وو ،شـــپېلۍ نه وه، نارې نه وې، اوښان نه وو

ګرمۍ نه وو ،يخـــــــــنۍ نه وه، باران نه وو، هوانه وه
سپرلۍ نه وو غوټۍ نـــــــــه وې ګلاب نه و ګلان نه وو

مسجد نه وو، امام نه وو، دعـــــــــانه وه، واعظ نه وو
ددې مځکې غږومبهار وو وريځ نـــــــه وه، آسمان نه وو

مينه نه وه، حسن نه وو، مين نه وو ،ښـــــــايست نه وو
وصال نه وو ،رحم نه وو ،خندا نه وه جـانـــــــــــان نه وو

شاعر نه وو ،شعور نـــــــه وو ،کـــــــتاب نه وو غزل نه وه
(روحاني) نه وو ،قلم نـــــــــه وو ،کاغذ نه وو ،ياران نه وو.

دروحاني غمونه

--

سردارمحمدسروري – هلمند

مـــــــاله ته هيڅ خـــــوشالي نسې راوړای

اخټره څـــــه لـــــه زمـــــوږپرخوارادرومې

زمـــــــــادیتیم اوښـــــکي لا وچي نـــــدي

څنـــــګه بـــــیـــاژر زمـــــوږپرخـــوا رادرومې

مـــــایي لاغـــــم زوړکـــــړی ندی ګـــــوره

بـــــپواره ژرزمـــــــوږپرخـــــــوارادرومې

--

ته بـــــه دځـــــان ســـــره لرې خـــــــوشالي

مـــــــــاژړوي دروحـــــــــاني غـــــمونه

ستـــــاوراتـــــــلوته هرســـــــــړۍ په خندا

ماکړوي دروحـــــــاني غـــــــــــمونه

یوروی دخـــــــدای(ج)بل درسول وګوره !

مـــــــاننوي دروحـــــــاني غـــــــمونه

--

په اوښـــــکولوندزمـــــاګـریوان وګوره

ولي راځې په غمـــــــــځپلوخـــلـــکو

تـــــاته لازور دغـــموندی مـــعـــلوم

ولي راځې پـــــه ځـــــوربدلوخـــلکو

زمـــــوږد آزاره دي هـــيـــــخ بيره نسته

ولي راځې پـــــرغـــــم لـــړلوخـلـکو

--

نه غـــواړم ستاهيڅ خـــــوشـــــالي اختره

دجـــــانـــان يادمي تـل په زړه کي ګرځي

ګـــــريوان دي زماخـــــوارکي ونه ګڼئ

ارمـــــــــاني يارمي تل په زړه کي ګرځي

ســــــــــره په نکريزو لاس دي نه غواړمه

روحاني يـــادمي تـــــل په زړه کي ګرځي

--

ستـرګي يې سړې تل د (دروښ) ورپسې

هم په ژړا نـــــاست (مينه يار) وګـــــوره

(حيرت) غـــــــريب نن کـړئ غمولیونې

نن په فـــــريادناست (ستوريانې) وګوره

(احساس، پـــوپل، احمـــدي) واړه ژاړي

هـــم په ژړا ناست (رنـــځوريار) وګـــوره

--

دې درانه غم (مـــظلوميار) ولـــــړځاوه

(عـــاشـــق، واکمـــل) وځځولي اوښکي

ارمـــــاني پاته پردنيادي کـــړو مـــوږ

خـــــوار (محمدي) هـــم بهيولې اوښکي

تـــاتـــه وي نـــاست لاس په دوعـــاملګري

(ســـــروري) تاته تـــويولې اوښـــکي

--

زمـــــادهلـــــمـــــنددســـــردرو بلبله

زمـــــادوطـــــن دهسکوغـــــــــروبلبله

داچـــــــي ته نه يې هـــــرڅه ښـــکاري خالي

زمـــــادنـــــيـــــمګړو ارمـــــــــانوبلبله

((ســـــروري)) تاباندي کـــــــوم افتخار

زمـــــــا((روحـــــاني)) دخـــــــزانوبلبله

دروښ خوندی لښکرګاه

معصومه څېره

چې وهرلـــــورته په دووسترګوخارکومه ګرانه
مخ ته مي راسي ستادګل په شان معصومه څېره
رازدتـــــصويردي راته هره لحظه داسي وايي
چې وجهان ته مي ښکاره کې زمامظلومه څېره
فقط يوګل وم تـــــــــوکيدلې دخوشپولپاره
مادپـــــوره ژوند پرډګـــــرنکړه معلومه څېره

—

لذت مـــــــي نه واخيست ملګرودبوډې دټاله
لکه يتيم چـــــــي وي مانع دپلاردخونده څخه
لکه يو اوښکه چې دستـــرګوپرباړخوراتوی سي
يوه شېبه مي تضمين واخيـــستې له ژونده څخه
ګل دلاله سوم درځه ولاړمـــــــه دخدای په امان
ماځواني مرګه ځوانـــــي يو وړه دهلمنده څخه

—

ستاددي ښکلي نازنين انځورځه داسي ښکاري
لکـــــه بچې چې دمورکې له غېږې باسي جلاد
اوهيـــــخ ګناه يي نه وي کړې نې وي جرم معلوم

غيـــــــــري ناحقه خون په غاړه کي بلاسي جلاد

دخيـــــــراتي دروږ په شان دي زنده ګي سي کوتاه

داسي دي خپل پرځواني باندي نيمه خواسي جلاد

برايـــــي خوب کښي ګران شهيد راته ويله داسي

بيابـــــــــه دروږغ نکړم په ماپسي دوعاوي کوئ

بيابـه دروږغ نکړم که چپ ياست که خندا وي کوئ

بيـــــابـه دروږغ نکړم که شپه او ورځ ژړاوي کوئ

بيـــــــابـه دروږغ نکړم که ماپسي ښېراوي کوئ

بيابـــــــــه دروږغ نکړم که نفل که حلوا وي کوئ

--

خـــــــــالـــــقه ستادبندګانو څه ګيله لرمه

ماخودهيڅاحـــــــق په زروه غصب کړی نه وو

زمايي پرځه بانـــــدي دغاړي ښارګونه کړه پرې

ماخپل په عمرپـــــــــه څپړه څوک وهلی نه وو

ماونړی ته دغـــــــــــــريب ولس اواز رساوه

ماخودچازوی په توپک بـــــاندي ويشتلی نه وو

لاسونه پښي مي ټينګ تـــــړلي اوپه غاړه زندی

مادانسان قتل په څوکســــــــــولیدلی نه وو.

--

مـــــادځـــوانی فصلو بهارته لاخندلي نه وه

دژوندانه بسمـــــــل مرغه مي په قفس سوبندي

زما پريتيم ماشوم بچـــي باندي مي وايا ست سلام

چي روحاني دقبرستـــــان دلوی محبس سوبندي

نظرمي ستاسو پرطـــــــرف لکه محتاجه سائل

نور له ما صبرسئ دروح شيـــــرين جرس سوبندي

--

پرمايي ولي ګران بابک اومـــــــــورکی وژړول

زه به په ورځ دمحشرخپل پربکړی سر راوړمـــــــه

چي خدای قاضي وي پاک حبيب موشفاعت ته راسي

بيابه په لاس کښي زماد قتل سورخـــــنجر راوړمه

څنګ ته به ودروم کونډه اويتيم مـــاشـــــومان

پارچه پارچه اودغلبيل غوندي ځيـــــــګرراوړمه

--

درڅخه ولاړم ناچاري وه نورمـــــــــي مه لټوئ

دلته بې رحمه زنده ګي وه نورمي مـــــــه لـــټوئ

لکه يوه ابښمه دباران ستاسو پرکلي راغـــــــلم

ديوڅوورځومهماني وه نورمي مه لـــــــــټوئ

ماچي صادق ګنډ هغومي اخير وينه څـــــــــښل

همدا د دوی مهرباني وه نورمي مه لـــــــــــتوئ

ګلګون صورت مي په ازل کښي ؤ قلم ليـــــــکلی

دا پـــــــــه نصيب زما روحاني وه نورمي مه لتوئ

دې ښار کښي پاک سپېځلي خلک ببخي نه خوښوي

دلـــــــــــته رواج بې وفائي وه نورمي مه لتوئ

يوه دوعـــــا درځه ((دروښه)) د اخلاص غواړمه

دامي دخـــــــــدای په امانې وه نورمي مه لتوئ

دا روانباد دشهادت په ورځ

د پښو چغار

يوسف خدمتګار

سره ګـــــلونه مـــــــړاوي کيږي چي بهارځي

زړه مي ســــــوځي چي مې اوښکي په رخسارځي

رنـــــــګ مي ورځ په ورځ زيړيږي راتـــــه ګوره

بـــــيله تـانه زمـــــــاروح زمـــــــاقرارځي

په هـــــــــرول کي بي دخـــــــنو زړونه بنددي

د بنو غـشي واريـــــــږي چي پـــــــــــه لارځي

دلته شـــــــــخړه دضـــــــــــد ينوناورين جوړدئ

شـــــــــنه طوطيان له ګلـــــــــــستانه په چغارځي

طبيبان يي په اعـــــــــــلاج کي پـــــــــاتي راغلل

سي دزړه په رنـــځ اخته بيـــرته بيـــــــــــمارځي

تاج په ســـــــــــــــــردليونتوب کړه که پوهيږئ

چي ناپـــــــــــــــــوه درله درځي درنه هوښيارځي

دواعظ دروغ اورښتيـــا ســـــــــــــــوله څرګنده

دپـــــــــــــــنوچـــــــي ترمحراب پوري چغارځي

عاشقان به بـــــــــــــــــريالئ غږږه په غږږسي

چي ډګرداز مـــــــــــــــــوينې له په وارځي

خـــــــــــد متګاربه يي نـــــــورځه نصيحت واوري

محتسب اوذاهـــــــــــــــــد بارله په تلوارځي

محمدنعمان دوست-کابل

دګلاب قتل (مرثیه)

روحـــــــــــــــاني ځينې خبرسوې ؟ چاوژلی

هغه ګل يي په ســـــــــــــــــرووينولمبولی

زه پوهيږم، داخبرمنـــــــــــــــــــلی نه سئ

دګلاب قتل څـــــــــــــــوک کله سي منلی

--

خـــــــــــــوقسم دی روحاني يي راته وويشت

هغه ځـــــــــــــــوان لاثـاني يي راته وويشت

په هلـــمند دچـــــــــــــــاګلان نه پېرزوکېږي

بس يـــــــــــوګـــل وبياباني يي راته وويشت

--

روحـــــــــــــاني اوس په سرووينوکي رنګين دی

ترمې-ترمې مړاوی ګـــــــــــل پروت په زمين دی

اوس هغه ستر ګي حيرت نه کـــــــــــتی نسي

خپل قاتل ته فـــــــــــکرونۍ دی غمګين دی

--

هغه دنـــــــــــګ قد په ملامات سو ،راګوزار سو

د خپل ځـــــــــــــــان په وينو سور لکه انار سو

خپلي حـــــــــوري يي په دي دنيا کي پرېښوي

په جنت کي کـــــــــــومي حوري ته پکار سو

--

خبر نه يي؟ اوس د ګل قتل اســـــــــــان دی

بي مالي زمونږه بـــــــــــــاغ زمونږ بوستان دی

هرډنډ رکي غشی ښـــــــــــــخ او سر يي نسته

زمـــــــــــــونږ کور او س د ګلونو قبرستان دی

--

روحـــــــــــــــاني ملګريه ! سپينه راته وايه

لـــــــکه تير هسي په مينه راتـــــــــــــه وايه

داکـــــــــــوم زړه وو ،چي پرتايي ماشه کش کړه

همدغه خبـــــــــــــــــره سپينه راته وايه

--

ګـــــرانه ! نـــــــاوې دي په ســـــرو ستر ګو ژړېږي

ګـــــرانه ! زوی د ي لـــکه ګـــــــل هسي رپيږي

ته خـــبـــــريې؟ په هلمند کي نـــــــن قيامت دی

اســــــويلي لکه اورونــه پـــــورته کـــــــيږي

--

روحـــــــــاني ملګريه ! ځه الله دي مـــــــــل سه

په مـــــــــزارکي دي څـــــــــراغ دا ايمان بل سه

ابدي ژوند دي د ســــــــــــتوري په شان رونړ سه

ستاقاتل په ســــــــترګو ړوند په غـــــورږو کونړ سه

روحاني چا شهيد کړ؟

هغه پـــــوري سپيره کـــــــلي کي

يو څـــــــو سپيره کورونه ښـــکاري

په ډيـــــرو کي اورونه بـــــــل دي

دې کلي تـــــــوردو دونه ښکاري

يو کـــــــورګي پـــد غه کلي کي
لو يد لي يي بـــــــــامونه ښکاري

څـــــه پېښه هغه کـــورکي سوې
چې ړنـــــګ يي ديـــوالونه ښکاري

څـــــــوورځي يي اور، نـــه بليږي
تـــياره يـــي دالانونه ښـــــــکاري

دغـــــــه وران له وينوډک کـــورکي
يوخـــــــــــوببرسرونه ښـــــکاري

له چـــــــــانه مي پـــوښتنه وکړه
دي کـــــــورکي ډيرغمونه ښـــکاري

دې کـــورکي يوه مـــــــورکۍ په ژړا
يـــــــوه ناوې سره لاســونه ښکاري

هلته ! دوه ګـــــــــلالي ماشـــومان

شـــــــــکيدلي ګـريوانونه ښکاري

داکـــــــــوردروحـــاني شهيد دی

غمـــــجن پرې آسمانونه ښـــکاري

ماوې، دابې ازاره چـــــــــا شهيد کړ؟

وې، قاچاق بردايروئنو ښـــــــــکاري

مـاوې ګمان کوې کوم بل څوک به وي

وې، دښمنان دمســــــــلمينو ښکاري

ماوې، خو اوس کمونيستان ورک سوي

وې، کوم قاتل دمـــــــــلتونو ښکاري

ماوې، دغه قـــــــــاتل کليمه وايي؟

وې، په جېبو کې ډالـــــــــرونه ښکاري

ماوې، پرېمېږده چې ښـــــــه ډېروژاړم

راته ډېرلېري ســـــــــلامونه ښکاري

۹\۲\۲۰۰۸

<!--[if !vml]--><!--[endif]-->

-_____-

ستاښکلا

کـــــــله رسي ستاښکلا ته که غاټول دي که ګلاب

دا پېښي دي خـــــوشي تشي ســـتاد حسن د شباب

ستـــاخوږو ، خوږو خـــــبرو کي مستي ده څومره ډېره

چي مـــــــــوندلي چېرته نسي جامونه په شـراب

ســـــتاوينا خـــــوږه له شـاتو د خوږ منوزړو ملهم سي

دخـــــــوږې مېني پېغام ده د وروري يو ښکلي باب

زه يـــــــــوبوټي يم بي سپـــکه دخزان بادونو سوي

ته باران ته مي سپرلی ســه ته مي ژوند سه ته مي آب

دواړه سترګي مي ړندې سه چي له تابل لورته ګوري

ته مي لوري دژوندون يي ته مي سوال ته مي ځواب

راسه ! وينه مي سه ساه سه په رګونو کي مي خپورسه

وسيله مي دژوندون سه هم مي وښښه سه هم خواب

زه ف- ث به بختوريم کي مي ســتامينه نصيب سي

که مي ته غزل ټپه سې که مي ته حـــــساب کتاب

ډاکټرفيض الله ثاقب- ۱۳۸۷

محمدلايق سرفراز- ۸\۱۱\۱۳۸۷

داخـــــومره تـــــــربۍ دانسان دوينو

داســــــــــوداګردي سي تباه پخپله

په حـــــــشرگاه به خدای ته څه ووایي

هلته نه توره نه ټـــــــــوپـک چلیږي

مورکی یې ژاړي پلار یې پروت په ماتم

په کورکي پاته ســـوي کونډیاني دځوان

دروحـــــــــاني ســـره مـــووکړی ظلم

ارمـــــاني ولاړی ګـــورستان ته مظلوم

ښـــــسکاري ظالمه تاپرځه وویشتئ؟

دادفـــــــریادپه نـــــــاروستړی بلبل

دغـــــــــــه وحشت دي شفقت نلري

دې تـــــــه انسان ببخي ویـــلای نسو

رب مـــــوړانده کړه هم په ژبه ګونګیان

چې دام ګیرنکړئ یـــــــوبل داسي ګُل

شـــــهيده ! ستاروح تـــــه لپرمه سلام

ستايـــــادگـــــاربه وي زرين ليکلی

ســـــرفـــــرازنورپه قـــدرت ندی زما

دايـــــوخوبيته مي دالئ کـــړل تاته

<!--[if !vml]--><!--[endif]-->

څلوريزه

زړونه مـــــات نبيښه سو ،بيابه يي څوک جوړهغه رنګ کړي

درز بې هيڅکله ورک نسي، کې نقاش ســـــل ځله رنګ کړي

دادو برتيکری نن بياچـــــــاورپرسرکئ خـــــــوار هلمندته

چي په غـــــــاړه يي لونګ و روحـــــاني څوک به لونګ کړي

******* عطا محمد سيلاب-هلمند *******

څوک دئ دغه ځوان چي په سروو ينو کي لژند پروت دی؟

ســـــوری لکه غلبيل پرخړوخاورو زخمي تن پروت دی

لاس يي د وحشت په ګـــــــــــوتوچاورته ترلی دی

ښکاري ژړېبلبل زخمي سينه نـــــــازک بدن پروت دی

اوښـــــــــــــکي يي ملغلري څڅېدلي دي ومځکي ته
غرق لکه خوناب په خپل ســـــرو وينولالهاند پروت دی

ښـــــــکاري يي په خوله کي څووړې وړې سلګۍ راته
دالکه چي خـــــــوار ژړ روحاني پرځکندن پروت دی

وينم يي زخـــــــــمونه دګـــــــوليو پرښايسته بدن
يو دچې زخم يي پرسپين نازک ګـــــــردن پروت دی

څـــــــــــــه به درته وايمه مـــرګيه دادي څه وکړه
زمـــوږ ګل روحـــاني نن په لحد کي زندوبند پروت دی

ولاړې يـــــوبلبل مودبـــــوستانه نن زهـيرولاړئ
ځـــــکه په ژړا اوپه فـــــريادتـوله هلمند پروت دی

پـــام کـــــوه لحده ته خبريي څوک مودرويستی؟
غيږکي دي بشريـــــونازولۍ آرمـــــانجن پروت دی

ډيرخيال يي ســاته چي اوس يي ته رانه زهير نکړي

يــولاس يي پرزړه بل يي دګران زوی پرلمن پروت دی

غـــــــواړئ رانه اوس ملګرو دعـانورځه به څه وکړي

نن ستاســودعاته کـــــږې سترګي آرزومند پروت دی

وچي ســـولې اوښکي دسيلاب سترګوکي وچي سوې

غم دروحـــــاني يي په زړه ګي پوري پيوند پروت دی

<!--[if !vml]--><!--[endif]-->

رفيع الله ايثار هلمند ۱۳۸۷

شهيد روحاني

چې بلبل مـــــــــــوله بـــوستانه ولاړې ولاړې

روحـــــاني لـــــدي جـــــــهانه ولاړې ولاړې

تـــــول وطـــــــن اوتـــول ولس پسې ژړيږي

خپل مـــــــولت اوخپل مـکانه ولاړې ولاړې

په ډيـــــــرظلم يې شهيد کې ظـــــــاليمانو

خپل د وروا اوهـــــرافـــــغـــانه ولاړې ولاړې

د تقديرنارې يې پـــــــــورته سوې آسمان ته

لـــــدي دهـــــر اوکـــــــــاروانه ولاړې ولاړې

په وحشت يې دې وژلې ښـــايسته ځوان وو

هـــم لـــــــــدې فـــاني دنيانه ولاړې ولاړې

نه پـــوښتنه نه بازخواست له چـــــاسه کيږي

لکه وښـــکه دګـــــريـــــوانه ولاړې ولاړې

دخـــــزان بـــادرا روان دی تـــــول رژيږي

ښايسته ګـــل دګـــلـــــستانه ولاړی ولاړی

يم (ايثار) خـــــدايه جنت يي ورنصيب کړې

په خپل ژوند کي لـــــه جـــانانه ولاړی ولاړی

سراج الدين احساس-هلمند

هغه دکـــــلي هـــــد يره کي چي ښکاريږي شمعي

دروحـــــساني شهيد مـــــزار بـــاندي بليږي شمعي

احساسه مـــوږسره راځه تيارو کي ژوند کـــــوه نور

چي دوطـــــن په مسته مينه قـــــربـــانيږي شمعي

درنړاګـــــانو دښمن بلي ډيـــــوې کله پريږدي

وخت هـــاغه ندی چي پرکيږي اوخنديږي شمعي

تـــــورمـــــانبامونه سول ديره دتورتمو په اسمان

ستوري په مځـــــکه را پر بوزي پـــــرژړيږي شمعي

اوس هـــــــاغه شمعي د محفـــــل درنا شمعي ندي

د زړګي وينې خـــــــــوري دو ديږي او بليږي شمعي

ټغرد ويرراته په کـــــــورهـــــــره لحظه غـــورځيږي

چې د مـــــــحفل غږ ګي يو بل پسي ژړيـــږي شمعي

پتنګ له بيا ګـــــــوندي جذبه د ســـــوزېدلو راسي

ايـــــره ايـــــره چې په لـــوګو لوګـــــو سوزيږي شمعي

احساسه کشکي کـــــــاروانـــونه بيـــــاد شمعو راسي

چې هـــــــرقـــــدم کي د وطن راته ځليږي شمعي

بازمنګل

څنـــــګه راغـــــلې غـــــلی غلی چې جانان دي راځه يووړی

د دي بـــــاغ د څـــــانګي ګـــــلؤ قدردان دي راځه يووړی

دهلمند دلـــــــوړاوفـــــوقه څـــــه راولـــــوبدئ يوستورې

تـــــول وطـــــن تياره تياره ســـوځـــــراغان دي راځه يووړې

ندي عـــــــجزنه زاري دی دي دخـــــــــــــوار واوريد ظـالیمه

دمـــــــــورکې دزړه ټوټه وه په طـــوفان دي راځـــــــه يووړې

نـــــن دي بيالاســــــــونه ســــــره کړل دمـــــــظلوم په پاکووينو

په زړه ســـورې داروحـــاني دي په ارمـــان دي راځـــــه يووړې

خـــــدايه ته خـــويي رســـوا اوشـــــرمنده دظالیمان کـــــړې

روحـــاني خـــــونين ځيکرلعل ومـــــرجـــان دي راځه يووړې

قـــــلمياره دصياد په تـــور کي خـــــــــــوارمظلومـــان ګيردي

دادبازغـــــوندي مـــــنګل کي دي شـــادان راځـــــه يووړې

<--[endif]--!><--[if !vml]--!>

آدم صفت الله هلمند ۱۳۸۷

شهید روحاني

یـــــو ګـــل ؤ په غـــــوتې کي دخزانه سره ولاړ
دډیروزړو ســـــــکون ؤدارمـــــــــانه سره ولاړ

پداسي ځکندن کي څـوســـلګې دروحاني وې
یوخـــــاڅکې دشبنم ؤ دبارانه ســـــــــره ولاړ

دعمرپردیسیودي له ځـــــــان ســـــــره بیولې
په تللوقافلوکي له کـــــــــــــاروانه سره ولاړ

دځـــــــــوان عمرپه سرکي له یارانوراجداسو
یـــــــوڅپه دسمندروه له طـــــوفانه سره ولاړ

پرشـــــونډویي لاپاته څـــــووعدې وې دلفظونو

ځوانيمرګ يي وعدې سـوې دپيمانه سره ولاړ

آدم صفت الله ورپسي دوعـاکـوه الله ته

يـواوښـکه وه دستر ګودګريوانه سره ولاړ

شاه ولي زيارمل

روحـاني پسي مـدام خلک ژړيږي

يوګړۍ اويوسـاعت يي نه هيريږي

روحـاني هم له دنياه څه کـړه وکړه

پرمـزاربـاندي ئي شني جنډې رپيږي

عـالمونه ورته تـل لاس په دعادي

اوښـکي ولاړې سيـلابونه سوه بهيږي

کوم ظـالم ئي دژوندون ډبـوه وژلې

سخت بیلتون دی چې پرمورږباندې تیریږي

په دوزخ کې یې مـــــدام لـــــره خـاونده
چې دښمن یې په ســـــره اورکې وسوځیږي

دهلمند ښکلی ګـــــلاب وو چې خـزان سو
دا افسوس دی چې ګـــــلونه خـــــــزانیږي

استوو یې صـــــــدقه دروح خـــــوښی ته
په خیرات دمُـــــــــردګانوروح خـوښیږي

((زیـــــارمل)) تـــــل بیتونه لیکم غـم لړلي
زړه بې تابه وي یـــــــودم نه کـــــراریږي

سردارمحمدصدیقي

روحـــــــانې له دې دنیا مسافـــــــــرتللی
زمـــــــورږپه غاړه کې دغـــــم ځنځیرلوبدلی

دا چناردي خـــــــدايه څنګه راچپه کـــــــړ

وســـــــايي ته يې پښتون ژوند غـــــــوره کړی

روحـــــــــــاني پردي دنيا باندي ژونـدی دی

سپېرې خـــــــاوري تايي تش وجـــود ساتلی

ګوره خاوري روحـــــــاني په تکليف نـــــکړي

روحـــــــاني دخپلي خـــــــاوري خدمت کړی

ای غليمه دالاســـــونه دي خـــــــدای مات کړه

روحـــــــاني دي په ســـــــــــروو ينو لمبولی

ای دخام فکر خـــــــــاونده څـــــه دي وکړه

چـــــــاددا سي بي عقلي سبق درکـــــــړئ

نن دي ولي روحـــــــــــــاني راته شهيد کړ؟

روحـــــــاني تازه ګـــــــلاب ؤ غـــــــورېدلی

په ســـــــرو وينو کي ګـــلاب ورته خجل وو

روحـــــــاني مي پريودا سي حـــــــال ليدلی

روحـــــــــــاني تا په ژوندون پـــــــرماژړلي

نن دي زه د قبر خـــــــــــــــواتـه ژړيدلی

دا د اوښـــــــــــــکو ســـمندر دی چې بهيږي

روحاني شهيد هـــــــــرچاته غـــــم ويشلی

دا ســـفـــــردي مـــــبـــارک ســـــــه بختوره

تـــــــاته حورو د جنت ځـــــان سينګار کړی

ای اتـــــــله قـــــــــهـــــــرمانه راته وايه

تـــــــاته چـــــــادد اسي مرګ تصميم ترلی

ای د ښـــــــــکلو عزرائيله څنګه راغـــــــلې

پـــــــرهـــرزړه کي دي د هجر اوربـــــــل کړی

مـــــــرګه تمه مي دد اسي را تـــــلونـــــکړه

روحـــــاني ګـــران دی، بي وخته دي غوښتلی

ســـخت ګـــــــذاردي، دې پښتوته دي ورکړ

دادی ولي د پښـــــــتـــــوغـــــــرنـــــــړولی

روحـــــــــــاني دي راشهید کـــړپه آرمان کي

نه پوهیږم لادي کـــــــــــــــوم لمسون منلی

روحـــــــــاني یوخدمتګارؤ هغه نه مـــــــري

ته نـــــاحـــقـــــه په وژلوغـــــــــــولیدلی

((صدیقي)) به وران زړګی په چـــــــاودان کړي

روحـــــــاني لـــــدې بوستانه څـــــــــه وتلی

ښاغلی روحاني

مولوي عبدالهادي عمري

غـــــم اوماتم دي پـــورته کيږي بيادويرږغونه
بـــيادي هلمنده خـــــاورو وخـــورې تنګي ګلونه

هازرغونه دپسرلي ښـــــکلادي چـــــايورله
پرشنوباغوباندي دي بل ســـــــوه باروتي اورونه

ستادښايستوځوانانوښکلي ځواني خاورو يوړې
دروحـــــــــــاني رنګه ښـــــاغلي اودسرسرونه

په زړه ظـــــــــالمه راته وايه چې په کـمـه ګناه
دروحـــــــاني دي کـــــړه نيمګړې دژوندهوسونه

آخـــــرورځوبه ټوله پاک الله ته، څـــــه به وايي
چې دي کړه سره پدي معصومو وينوتورلاسونه

دهلمند خـــــــاوري پرتـــــاځنګه زلزله رانغله

چي پروجود دروحـــــــــاني وه دمرمي وارونه

آخـــــــــــــربه ټوله ځودنياده لـه ارمانه سره

دی بختـــورهغه چي پـــــاته يي سوبنه يادونه

هـــــــره خبره يي يادګـــارد (عمري) پرزړه ده

مولادي ورکي دنبايستوحـــــــورودغيږ خوبونه

-_____-

اروانباد شهيدروحاني ته !

سميع الله افغاني- جرمنی

هڅه وه ټينګ عـــــــزم ارادوســـــــره

ګـــــــوره دصمدزړه داسروســـــــره

څوک دی چي احساس ته قرباني ورکړي

ودانګي مورچـــــل ته عقيدو ســـــــره

ژوند ترخو خوږو چي وي پوخ کړی څوک

اوروه د احساس بـــــلولـــــمبوســـــــره

پوه هم نښـــــــــکلايي په زړګي کي وه

خـــــــلکو ســـــــره ښو مرودوســـــــره

عـــــمـــــرچي سي تيرپه ولـــــسونوکي

ګوره دروزګارڅـــو ورځـــوشپوســـــــره

ټينګه اراده قـــــوي تصميم تـــــرڅنګ

ژوندکي شجاعت رازاومـــــــــــزوسره

مـــــــردوي دروزګارچي ســـربازي کوي

سيندوه سيلاب لـــــــــــوړي څپوسره

مايي افغاني احساس احساس کـــړلو

مينه دوطـــــــن يي خـــــاطروســـــره

د عبدالصمد شهید روح ته ډالی:

عبدالوهاب مینه یار - لښکرګاه

تل مي وستر ګوته کـــــړيږي ستاهانبـــکلي څېره
چي وه په سرو وينوخـــــــونرېزه اولـــــړلي څېره

ته خـــــــوهـــــروخت دځوريدلـــوپه آواز ږغېدې
د هري کـــــــــــوندې اويتيم ســـره په ناز ږغېدې

هم دظالم اوخـــــــودخـــــواه پرمنفي راز ږغېدې
چاکړه نـــــــــــامداره حقيقت چي وه منلي څېره

ژدهلمندروښـــــــــانه ستوريځ وو ځـلاند ځلېدی
نوم دښـــــــــاغلي پرهرشعراوهرداستـان ځلېدی

دروحـــــــاني لقب پرتـــــول افغانستان ځلېدی

اوس دمـــــــاتم په کلمه هرچـــــاستايلې څېره

نه ئي دچـــــاســـــره څه ظلم اوڅـه زور کړئ دی

دکـــــم يوفرده ســـــره ددمرګي پورکـــــړی دی

دعـــــدالت په ترازو ئي تـــــول سمسورکړی دی

دژورنـــــاليزم په ډګـــــــــرکي وه سپېځلې څېره

ومـــــــوراوپلارته يي ته ورکـړې ربه صـبر جميل

دشـــــهـــــادت جـــام ورعطاکـــړې لايزاله جليل

خدای دي وکوندې اويتيم ته عـوض ورکړې کامل

نه مي هېريږي په خپل ژونـــــــــد داځلېدلې څېره

دشهيدروح ته ورډالـــــی دايوخـــــــوبيته اشعار

تـــــرزرکـــــلوعمرمي خـــــــوښ دشهادت افتخار

ددا سي مـــــرګ آرمـــــان لـــرم عبدالوهاب ((مينه يار))

بياشـــــاعـــــــران به يـــــادوي زمـــــالېدلې څېره

هو

هغه تورلاسونه

هغه له تورو شپو ، او تورو زړونو

راغزيدلي دلته

هغه چې زموږه روحانيت او (روحاني) راژوني

هغه دي واړه مات سي

هغه دواړه مات وي

خالق رشيد

شهيد روحاني

محمدعلي عمري-مسلم باغ-لرافغانستان

ته !

ځواني مرګه شـــهـــــادت دي مبارک سه

ابـــدي مـــقـــام جـنت دي مبارک سه

د پښتون اولـــس دعـــاوي درپسې دي

روحـــــاني ستـرمعنويت دي مبارک سه

خزان

ای کاش چې خزان نه وای

ګل اوبورا تروتازه وای

دغوټی په ښکلي غېږکښې

دروحاني شبنم تازه وای

سيدعبدالبآري روحاني-کندهار

اروابنادعبدالصمدروحاني

<!--[if]-->

<!--[endif]-->

له دنياتللی روحاني پردغه لارنه راځي

په دې پوهيږم بيامي هم زړه ته کرارنه راځي

پداسي ظلم دي جامې ورته په وينوسرې کړې

په يادکي سلګۍ

داحقيقت دی په وعده دي مرګۍ

خوګران لحدته ارماني تللی دی

هلمند سلګۍ په وچوشونه ووهي

چي يي له غېږې روحاني تللی دی

دانسان وينه بي ارزښته ګڼي

دحشت زړه راباندي نه يخيږي

دارمانونوجنازې وتلي

دأميدونوخونوم نه يادېږي

لکه ماشوم دوست دُښمن نه پېژني

ته !

<!--[supportLineBreakNewLine!

دمرګ وزرلاندي موژوند پټيږي

داسي ګناه روحاني نه وه کړې

چې په سزا کې يې لحد رسيږي

ببو سه اوښکي مي له سترګو څاڅي

په دي پلمه چې دزړه غم ګمږي

پرحق وينايي جنازه سوه رهي

پرحقيقت يو قرباني تللې دی

هلمند سلګۍ په وچو شونډو ووهي

چې يې له غږې روحاني تللې دی

دخپل ولس پرببو زليو باندي

په چغو چغو ژړيدی روحاني

ځان يې شريک دبل په غم کې کنئ

چې کله کله مي ليدئ روحاني

دسولې امن په ارمان به وو تل

دجنګ په اورکې سوځيدی روحاني

زمورږ خلک ولې پرمختګ نه غواړي

داسي به ماته ږغيدی روحاني

چي يي په ټوله ژوندليدلی نه وو

له هغوهم نه وو پردی روحاني

نه يي غوښتله دوطن تباهي

نه له دنياڅه تاواني تللی دی

هلمند سلګی په وچوشونډ ووهي

چي يي له غږي روحاني تللی دی

روحاني وړی به دي وي دا ارمان

چي د دوستانو ډک وطن پاته سو

دصداقت بدل يي داسي درکړ

هغه پرهردي پربدن پاته سو

هغه هلمند چي يي څپي وهلې

چي کله ته ولاړي غمجن پاته سو

اوس په تصويردي تنده نه ماتيږي

ستاراسره اخرديدن پاته سو

ياددي تازه ساتمه وخت دي تيرسي

زه وايم کلی درڅه نن پاته سو

پرديس په دې خبره پوه سوم سهي

ځوان په مرمۍ دناځوانۍ تللۍ دی

هلمند سلګۍ په وچوشوندوو وهي

چې يې له غېږې روحاني تللۍ دی

دلاورپردیس –لښکرګاه زړه کلا

دروحاني روح ته !

سکوت راغلی خاموشي واکمنه

دانه دانه سوه دأمید خیالونه

نن دتاریخ پرپانو ولیکل سول

دروحاني دژوندانه یادونه

--

که پښتانه وي خوعادت يې دادی

چې پکښې نه پائي دکارسرونه

چي د غيرت وينه يي وجوشيږي

درومي له موږه وارپه وارسرونه

--

داغسي ده که ماخوب ليدلی

چي دصورت اودحيات بيلتون دی

يوه غميزه ل نغمې اورمه

چي دځوانانونذرانه ژوندون دی

--

فکرونه ستړي ارواحان ستړي دی

دنامعلوم منزل پرخوارهي دي

وړاندي ويل هيڅ څوک کولای نسي

زموږارمانونه نيمه خوارهي دي

--

زړه کي مي اور لمبې لمبې بليږي

که مي تدبيراوتقديردواړه وهي

يادغليم تيره خنجروينمه

يووارمي ولي بيامي غاړه وهي

--

دروحاني سپيبڅلي روح ته مدام

شریعیتیار یمه دعالږمه

وقریبانواودوستانوته ئې

دزړه له کومي تسلي درلږمه

محمد اسماعیل شریعتیار -هلمند ،لښکرګاه

داخنګه سخت دي ؤ زړګی ظالیمه

هیڅ دي په زړه کي بیره نه وه دخدای

تاراخزان کړی مست دمیني بلبل

هغه سپږغلی ؤ ،رښتنی زلمی

ښۀ خوش آوازه په رشتیاؤ ققنوس

زمورږئي تراوسه لاپه غورږکي آهنګ

هغه بلبل هزار داستان یادوم

چي به شروع سود فریاد په نارو

هرچاته ګډ ؤ ،دپښتو په ژبه

خاموش ئي سوله دمحفل بلبلان

دهيلو باغ ئي سونيمګړې پاته

سو مسافرله دي جهانه څخه

دګلوبڼ ئي درپزو په اُميد

بي پروباله وزرماتي مرغه

--

ويارو پداسي نازولي شهيد

چي پخپل وينو ياقوتي ولاړې

هيربه مونسي تل يادونه دځوان

په ابدي خوب همېشه پريوتې

وموروپلارتولودوستانوته ئي

صبرجميل اوتسلي غواړمه

روحاني يوورله محشرته تحفه

په نصيب خداى دي کړي حوري غلمان

تل بې ساتمه په زړه ګي کي مينه

الفت دداسي بلبلانولرم

ملګرو ووايست په تولوامين

رب دي تباکړي سودا ګردوينو

نوردويلوتاب په ماکي نسته

په ترمو واوښکو کاغذاوراخیستی

محمدلایق سرفراز وایم داشان

روح تې سلام سلام سلام ورلېږم

محمدلایق سرفراز_هلمند

دصمدروحاني روح ته !!!

دلته ساندي او ویرونه

دلته وران ویجاړ کورونه

دابېرې زړئ ږیري

دا اوړده ببرسرونه

داخوله وچي ماشومان

داپه وینو سره قبرونه

دادچاکمبختوکوردئ

دلته ولي ځوانان ژاړي

دلته څوک دومره کمزوري دئ

زه چې وينم دا خوبست دئ

چې تاريخ وربانديمست دئ

داچاانجير دی لښکرګاه ده

دظالم په سربلاده

نودانورشين سترګي څوک دي

دوی راغلي له کوم توک دي

هغه نورچي دشپي ګرځي

په کورونوباندي غورځي

دغه دواړه دي وژونکي

دغه دواړه غولوونکي

يودشپي اوبل دورځي

يوموسروړي اوبل پزي

دا ړانده چې دلته ناست دي

داولاړدي اوکه ملاست دي

له دوی ټولونه ځان هيردی

چې دښمن ترې راچاپيردی

دوی دي غږکړي ايوب خان ته

دوی دي غږکړي اکبرخان ته

دوی دي ستراحمدله ورسي

دوی دي غږکړي ميرويس خان ته

يادي يوجوړميرويس خان کړي

دتدبيرپه لار روان کړي

چي رابېل کړي دوست دښمن

ديووالي راکړي فن

په بمونونه جوړيږي

په جنګونونه جوړيږي

څوپښتون کي سرپيدا سي

څويومشرنرپيدا سي

پردي وليږي خپل کورته

لاره وښايي خپل وروړته

نوبه سوله په دي کورسي

زړه به جمع لږدمورسي

بيابه هيڅوک هم نه ژاړي

په صمد باندي به ويارې

خدمتګارو ايي سلام

مبارک سه لوړمقام

محمد يوسف خدمتګار-ناروې

حاجي محمد امين بآوري ـ بلجيم

تورو تيارو

درښاساه واخيسته

ابليسان بيا په گډا

خپل دوحشت په کورکي

چي يوه بله روح يي

له ماا وتاواخيسته

غوږسه اى گران هلمند

ستاله څپو

ستاله موجونه قربان

دغه ناپاکه

دابي باکه زړونه

په مرمرينو څاڅکو

پرښمينځه

او

پاک صفاکړه

او که نه

قهر سه

غضب سه

هر هر څاڅکی دي

دزهرو ګوټ کړه

دغه کانړه

دغه دوخت جاهلان

زمور د رنړا له مخي

پوپنا کړه

دشهيد روحاني يادونه

سيد محمد حيرت لښکر ګاه

هلمنده بيادي پرزړه غم سوراستون

نن ستاپه کورکي ګرياني روانه

پرهارپرهارتن يي په وينو ګلګون

سوه جنازه دروحاني روانه

**

هلمنده ! بيادي چمن په اوروا خيستې

دښ يو ګل دي چا په پور وا خيستې

اوس دي ګلشن کي چا درزير آوزبون

دبلبلانو پريشاني روانه

**

هلمنده بيا د تورو شپو رټې ګه دار

مجبورييي کې وتښتېدو ته سهار

نه اورم هغه شپېلکونه د شپون

چي بې رمه وه بياباني روانه

**

هلمنده ! ستا يو هسي ښکلی زلمئ

په ژورنا ليزم کي ښاغلې زلمئ

چي ئي کاوه د حقايقو لټون

سوه ئي په برخه قرباني روانه

**

د هلمنده ستا هغه چالاکه ژبه

د کذابته څخه پاکه ژبه

چي بې ژباړه د اتلانو مضمون

غرقه ببرې سوه زباني روانه

**

هلمنده ستادغاړي هارؤ هغه

هم دي شمله هم دي دستاروو هغه

داظلم چاوکئ دچاپه لمسون

چاکړه داغه بې رحماني روانه

**

هلمنده ستانام ته عزت غواړمه

(حيرت) ساتنه دي دپت غواړمه

څوچي وفاکوي ترکمه ژوندون

چي وي داغه دنيافاني روانه

ځوانيمرګ عبدالصمد روحاني ته !!

ستادژوندون دارمانولحظې ميراته نه وای

دتورتوپک سپېره تورمخ ګولې يې تاته نه وای

لاس په ماشه دليوني قاتل ستاخواته نه وای

دځوانۍ غم دي هرزړګي ته ارمان پاته نه وای

***

ته خو کافر نه وې، نمرود نه وې ګناه کي نه وې

مسلمه وروره دچا پورا وبل غوغا کي نه وي

ته خو شاعر وې د شاعر زړه د عزت کتاب دی

دا ړوند قاتل ته د ټوپک د خولې سودا خو نه وې

**

په وینو لړلې زخمي بدن او تن نه دي جار

مسلمه وروره په سلګو کي ځکندن نه دي جار

د معصومیت او از دي لاړو د جهان غوږ وته

دیوې سولې په ارمان دا سور کفن نه دي جار

**

په هدیرو کي دځوانۍ مرګونو زوره خیستې

سوله رانغله د پښتون وطن نن اوراخیستې

زمور د میندو د ددو عاګانو لپه تش پاتي سوې

ګمان کومه خدای خفه قهریي زوره خیستې

**

زمور د میندو او پلرونو د ویرونو ژړا

له ډیره غمه په ملامات دماتمونو ژړا

دناڅاپي ځوانانولوو کي دمرګونوژړا

ټغرټول نه سود ستم اوماتمونوژړا

**

قرآن به ولولوستايادکي به دوعاګاني کوو

دکائناتو واکدارته تل به زاريګاني کوو

خدايه نوربس ده دابې وخت مرګونه مه راکوه

ديوې سولي په ارمان به ژړاګاني کوو

**

روح دي ښادجنت فردوس کي دي مقام غواړمه

دګلومينځ کي ناآرام روح ته دي ارام غواړمه

الله دي خاوري مکړه زمورږ دولسوشاعره

(حفيظ) داوايي ژوندۍ نوم دي تل مدام غواړمه

زرلښته حفيظ - کابل

شهادت دي مبارک سه غرځنۍ زلمي مي مړ دی!
<--[supportLineBreakNewLine! if]--!>
<--[endif]--!>

خدایه څنګه قراریوسم یوتنکی زلمی مي مړی

خدایه څنګه صبروکړم یوکمکی زلمی مي مړی

ماژړلي ډیرپه زوره چي مي داخبرترغوږ سو

چي صمدروحاني مړی ګلالی زلمی مي مړی

ربه داڅنګه دنیاده خدایه څومره خاموشي ده

یوبې وسه یوبې کسه هلمندی زلمی مي مړی

ستاماشوم په چیغوژاړي ترمي اوښکي یي بهیږي

دشهیدبابالارڅاري څه مُسکی زلمی مي مړی

ته خفه نه سې صمده حسرت ډیرپه تاژړلي

شهادت دي مبارک سه غرڅنی زلمی مي مړی

لطف الله حسرت – خوست

معلم محمد موسي يوسفزی_لښکرګاه

نوي ځوان دشهادت جامونه نوش کړه
ژورنالیست دسعادت جامونه نوش کړه

په خفه ئي جهانیان دوستان يي ژاړي
روحاني په صداقت جامونه نوش کړه

ليکوالان اوشاعران ئي په ژړا کړل
تازه ګل دعدالت جامونه نوش کړه

اهل کاره نه پرېږدي دا ظالیمان دي
ګران دميني محبت جامونه نوش کړه

مهربانه دهلمند پرخلکو ډيرؤ
مسلکي دګران ملت جامونه نوش کړه

ژورنالیست ؤ هم شاعرؤ هم لیکوال ؤ

د فردوس ئي د جنت جامونه نوش کړه

و دوستانو ته يي جميل صبرزه غواړم

خبريال ؤ چي د پټ جامونه نوش کړه

د دنيا او عقبي ګټي ئي يو وړي

ښکلی ځوان د خپل همت جامونه نوش کړه

د شهيد رتبې دي زياتي په عقبي کي

ګران په وينولت و پټ جامونه نوش کړه

حميد الله هڅيال لښکر ګاه

ارمان سو پآنې پاڼي

د دي جهان رڼا راته هغه دم توره شپه سوه

شهيده ! روحاني د مرګي دي آوازه سوه

پيدا مي په زخمي زړګي کي زخم نا سوري سو

نژدي مي ځکندن ته دژوندون هره شېبه سوه

خزان بې وخته راغئ زمزړه هيلو وپسرلي ته

ګريوان ته مي روانه هره اوښکه ميلمنه سوه

دزړه مراندي مي پرې سوې چې ته لاړې له دنيانه

شهيد په خومره جبر سوې ضالمه زمانه سوه

چې هره ورځ يې وينم دهلمند دزلموقتل

زما سپېره تنديه تاکي دغه نوشته سوه

چې کله شوې پناه لدي فاني دنيا شهيده

زمورږد خورږ ژوندون سپېره جونګړه سره لمبه سوه

خزان دروحاني په ځوانۍ داسي وختي راغئ

ارمان يي پانه پانه سو آرزو يي صدقه سوه

هلمنده ! ستاترنوم اوترتاريخ يې ځان قربان کړ

مزارېي دمرجې ولسوالۍ کي هديره سوه

په شاه د((حميد الله)) وي همېشه دغمو پېټۍ

هڅياله دخپل خوار نصيب اوبخت نه مي ګيله سوه

محمد اکبرفريادي،دبارکزو لويه ناوه

الله دي مل سه روحاني شهيده !

نن دي پردي اوخپلوان وژړېدل

څنګه ويده يې ولي ږغ نه کوې؟

غريب غريب افغانان وژړېدل

سرکه راپورته ته روحاني جانانه

ستاګلالي ماشومان وژړېدل

دغم خزان څنګه پرتا راغلی

په هر ګلشن کې ګلان وژړېدل

هغه بېوسه دربدر مهاجر

سول بې عصرې غریبان وژړېدل

ستاکارنامې دهیرېدلوندي

دټول نړۍ نطاقان وژړېدل

محمد اکبر درته دوعاکومه

دسترافغان شاعران وژړېدل

عبدالمالک مشفق.

نه پوهیږم چې ولي !!!؟؟؟

نه پوهيږم چي تمامه شپه مي ولي خوب نه راته ،اوپخپل ځای کي ولي اوښتم رااوښتم،يوه شپه راباندي ځوشپي شوې اوخدای خبرچي په مابه داشپه څنګه تيره سوې وي.

سهارشواودملايانو آذانونه پيل شول،پورته سوم او تراودس کولو وروسته مي دسهارلمونځ ادآکړ اودوظيفې په لوري رهي شوم کله چي دکارکولودفترته ورسيدم زمايوه ملګري ترسترې مشي وروسته په ژړغوني آواز راته وويل خبر به نه ئي؟

ماويل څه دي ژرشه راته ووايه !!! هغه راته چي ژبه يي بنده-بنده کيده وويل:

((روحاني شهيد سوی هوکي روحاني ش.....ه.....ي.....د سويدی.

ددي خبرپه اورېدلوپه ځان نه يم پوه سوی چي څنګه به مي ترخولي چېغه وتلې وي پدي وخت کي دټيلفون زنګونه شول اوله ځايه ياځيدم کتل مي چي جوفې جوفې خلک دشفاخانې په لوري په حرکت کي دي زه هم ولاړم اوچي کله ورسيدم سترګي مي په يوه تابوت ولګيدې اوداتابوت زمادخورېملکري ،هغه ملګری چي تل به يي خوله له خندا څخه ډکه وه –اودژوندټولوستونزوته به يي په سړه سينه غبرګه ورکوله خاموشه پروت وو ،هيڅ يي نه ويل اوحتي داخري ځل لپاره ئي هم ماته ونه خندل.

.....خلکويي تابوت پورته کړ اومافقط دسترګوڅخه ديوڅوڅاڅکواوښکوپه تويولو دده له بې روحه جسمه څخه دلاس په پورته کولوخدای په اماني وکړه اودوه دري ورځي پس مي دخپل قلم په زور دخدای بخښلي عبدالصمدروحاني په يادلاندي بيتونه وليکل:

-_____-

ژاړي !!!

ځمکه سره سوه طوفاني سوه لاله ژاړي صحرا ژاړي

سپين کفن پري غورېدلی په ليدوئي آشنا ژاړي

دسهانسيم خاموش دی آرزوګاني خاوري خاوري

تنکۍ هیلي سپېلنۍ سوې قسمتونه زماژاړي

نه شبنم سته نه ئي ګل سته ،نه وګل ته بلبل ناڅي
شمع مړه سوه پتنګ وسو هم مرغان په هواژاړي

خواردميني نذرانه سو اوقسمت په کانووويشت
نه خندا نه يي جانان سته سرسرتورې ليلاژاړي

يوه جوړه دنيانګۍ داخوني درياب لاهوکړه
د((مشفق)) دزړه قفس کي دياد ونودنياژاړي

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

محمد حسن حقيار

چي وباسي زړونه هغه خنجرنه يې

چې څښې وينې ته هغه ستمګرنه يې

چې ترې لاس رسې اسمان ته لوړغرنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

خبرنه يې چې هلمند کې څه تيريږي

سرې سکروټې پرمارجې باندې وريږي

دهلمند اسمان لوګيودی پوښلی

داورتاونه دسيندواوبه خوټيږي

چې طوفان جوړکړي ته هغه شررنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

ستاوژونکي اختيه داسي يورنځ باندي

چې دوی خوندا خلي له ويرنه اوله ساندي

بلوي اور ابراهيم پکښې ګوذارکړي

دفرعون اودنمرود خويونه کاندي

ته تابع دابراهيم يې ازرنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

داسي غواړي چې دحق ژبې دي پرې سي

او معیار د انسانیت د دوی نخړې وي

تش فریاد دي هم د چا څوک پورته نکړي

توره لاس کي د ظالم سترګي دي سړې وي

خو ملګری ته د دا سي سنګریې

روحاني ملګریه پاڅه خبرنه یې

زړونه یې غوښي ندي کانې د صحرا دي

تل مدام د انسانیت پرضد لګیادي

د ښکلا د ښمنان ټول دلته راغلي

خدای خبر چې دا بدرنګه څه بلاده؟

ته د دې بې رحمه خلکو عسکرنه یې

روحاني ملګریه پاڅه خبرنه یې

دوی دوینو او انسان سودا ګران دي

د پوډرو او وسلو قاچاقبران دي

د ماشوم سترګي، بډوډې او زړه پلوري

خدای بخښلیه ! دا پدې کچه لېوان دي

مړیې ځکه کړې چې ته قاچاقبرنه یې

روحاني ملګریه پاڅه خبرنه یې

ستاوژونکي لري ډيراوږده لاسونه

پرغمل دي ورسره ډيرولسونه

ددوی جال خپوردی په ټولي نړۍ باندي

ددوی ښپوکي دي پراته شاهي تاجونه

ته ددوی اندول ،ددوی برابرنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

دوی داوسپني نينې هم شي چيچلی

دوی فولاداوتيږي هم شي هضمولای

دوی حالات شي دخپل ځان تابع کولی

دوی له سترګونه رانجه شي تښتولی

ته لاپوه په دغه چل اوهنريې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

تارسواکړل دوی په خپلوراپورونوکي

غږبدې يې په موټرواوقصروکي

دمختاردکمپ اواز دي ولي لوړکړ؟

اوس شټېږه دي دوينو فوارو کي

ستاغږ کنده کي دی لاهم کمرنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

څوک کوښښ کوي غچ اخلي دميوند

څوک مافيا سره لري قوي پيوند

څوک اوبه خړوي نيسي خپل کبان

څوک د جنګ له برکته کوي ژوند

تنهاته د دې حالاتو کسکرنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

دانسان غوښي کړي ځانته سيخ کباب

وينې واړوي په سرلکه شراب

په نشه کي يې چې ترنګ نه ونخښږي

له کولمونه يې کړي جوړ ځانته رباب

که له دوی سره شوې جونو خطرنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

ناپوهي اوجهل دلته کرل کيږي

دښوونکي،زده کوونکي سرغوڅږي

دوی مريخ او زحل ځانته تابع کړي

خوزمورږختين ښوونځي سوځل کيږي

دروانې ډرامې کرکترنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

روحاني صاحب دلته جنګ دی دفيلانو

دسيالۍ ميدان سو دادشيطانانو

ازمونتون يې دتخنيک اودوسلوسو

ژوندد وزخ سودښپې لوڅوانسانانو

شکرداچي اوس پدغه سقرنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

مستند فلمونه دلته ډيرجوړږي

دجنګي فلمولپاره اوربليږي

هاليوود اوباليوود دلته مصروف دي

دافلمونه ډيرقيمته پلورل کيږي

ته آګاه ددې منطق په زېرو زور نه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

دلته جنګ دی د تاريخ او کولتورونو

دلته جنګ د تمدن او مذهبونو

سوي بيادصليبي جګړو اعلان دی

دلته جنګ دی د ځوا کمنو چينلونو

لاآګاه يې په دې وان او دفترنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

دلته ډېروسله وال لاهم نه پوهيږي

چې د کوم هدف لپاره وژل کيږي

دلته لاره لوری ورک دی له ولسه

پتې سترګې، واګې بل سره ځغليږي

کړه راوينس يې که څه هم پيغمبرنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

چې وژلي يې لکونه افغانان دي

هماغه مواوس په سربيا حاکمان دي

دغريبانو په قاموس کي داسي وايي

((چي ددوی وي نو همدا بشردوستان دي))

ته ددې قانون له مخي بشرنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

په مرکزکي انسانان تښتول کيږي

دجمهوررئيس مرستيال يې وژل کيږي

دځنګل قانودی شهرناپرسان دی

وکيلان،لوی څارنوال ډبول کيږي

ته خودوی نه په رتبه کي بهترنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

دلته حق ويل پخپله خودکشي ده

دعزت اودشرف کارجاسوسي ده

ډک له ګټي تجارت بې ناموسي ده

پلمه جوړه ده قانون ديموکراسي ده

نوبه څنګه دحالاتو اثرنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

دلته ژبې له طوطيانونه غوڅيږي

بلبلان ته رانجه ورکول کيږي

ته جرس وې تاکاروان راويښولو

نوستاد اجسارت کله زغمل کيږي

ته خودوی ته عاشورايې اخترنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

ستاوژونکي په رينجرو کي ګرځيږي

په شاهي ميلمستونونو کي اوسيږي

داسي نده چي الوتي په هوادي

لښکرګاه کي هروخت ښکته پورته کيږي

نيول کيږي ځکه نه چي رهبرنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

ستامعصوم وړونه مي کله نه هېريږي

چې کوم خړپړوينم دوی راته يادېږي

چې (رشاد)او(تقوا) ونيسم غېږکي

نو(سپوږمۍ ،عمران)مي سترګوته ودرېږي

وي ستانوم به پرې ژوندۍ بې ثمرنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

غرونه سپک اوستاغمونه تړې درانه وو

په هلمندکي دهيڅاګرېوان وچ نه وو

خوماهلته دفولادويوکان وليد

ستاباتورپلارچې په مثل دتورغره وو

ته شهيد يې،مړده په نظرنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

(ستانکزيه) ،(هجران) ،يې دا(تسل) دی

چې (روښانه) (سباوون) ددې اجل دی

چې ترشايې وي (صالح) کاروان تري پاتي

(نادم) ندی (بريالۍ) دی دااتل دی

چې (شفيع) دي شي ته خوښ په محشرنه يې

روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

(پاڅون)وکړه که رښتيا(شريعيتار) يې
اى(زاهده)که(داعي) دخداى دلاريې
د(روما)اود(غذرا)اوښکي کړه پاکي
(ماريې) ته يې دغه وخت په کاريې
تار اوستن واخله شلېدلې ټټرنه يې
روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې

خفه نشې روحاني له سترې قامه
يوهم نه دى غافل ستاله انتقامه
دتيارې مقابلې ته به وردانګي
درڼاتوره راباسي له نيامه
سپېلنې به نوردد غه مجمرنه يې
روحاني ملګريه پاڅه خبرنه يې